Lutopecny

Kraj: Zlínský
Okres: Kroměříž
Správní obvod: Kroměříž
GPS souřadnice: 49.301381N, 17.344383E
Nadmořská výška: 214 m n. m.
První pís. zmínka: 1390 (634 let)
Počet obyvatel: 610
PSČ: 767 01
Adresa URL: www.lutopecny.cz

Historie obce Lutopecny

Jak obec přišla ke svému jménu není známo, nejspíše to bude odvozenina od jména po svém zakladateli. Ostatně o tom, že jméno obce vyvíjelo, svědčí zápisy z minulosti, kdy písaři píšící německy nebo latinsky jméno různě komolili.
Lutopecny mívaly dva rychtáře. V knížecí části bývala dědičná rychta na čísle 14 a od pradávna ji dělil rod Navrátilů (sídlí na čísle. 14 dosud). Tito knížecí rychtáři měli všeobecnou moc, tak že pod ni náležel i rychtář z manské strany, kterého strana volila sama. Manská rychta bývala údajně na čísle 37 (dnes zde bydlí Kuklovi). Mezi oběma částmi dědiny bývala rivalita, která přetvářela až do doby, kdy i manská část se stala knížecí. Kdy přišla knížecí část k velkostatku kroměřížskému není známo, je však jisto, že již roku 1390 biskup Dětřich nařídil , aby se ze vsi Lutopecz chodilo pro právní naučení do Kroměříže. Týkalo se to obou částí obce, i části panství Kovalovického. Poslední rychtář, Josef Navrátil, zemřel v roce 1883, po něm nastoupil do celé obce starosta Jan Klapil.
Velké útrapy postihly obec v době třicetileté války. V roce 1643, vydrancovány, vypáleny a pobořeny i okolní vesnice, mezi nimi i Lutopecny. Ty tou dobou neměly velké ceny, manský písař Bernard Jiřík Garský z Hara o nich roku 1650 píše, že byly pusty a od lidu vojenských zkaženy, neboť tam byli jen dva sedláci a jedna vdova v nejvyšší bídě, bez domů, koní a jiného dobytka.
Pro vývoj Lutopecen měla velký význam bezprostřední blízkost sousední vesnice Měrůtek, i když ty patřily pod jinou vrchnost. Protože obě vesnice byly poměrně malé, nutilo to jejich obyvatele ke spolupráci a ke sdružování v různých spolcích. Hlavní spolupráce mezi oběma obcemi začala již v 18. století, kdy se v roce 1788 představitelé obou obcí dohodli na zřízení filiální školy v Lutopecnách. Vyučovalo se v různých staveních a to pouze v zimních měsících. Přes léto se v Lutopecnách neučilo, kdo chtěl, chodila do farní školy v Hradisku. Tak to trvalo až do roku 1848. Tohoto bouřlivého roku využili občané lutopečtí a měrůští a bez povolení nadřízených orgánů se zřídily vlastní školu. Dohodli se a v měsíci stál skromný, ale na tu dobu dosti pěkný domek a jedné třídě a dvou malých světničkách pro učitele. Úspěšná spolupráce v oblasti školství vyvrcholila v roce 1883 stavbou nové budovy školy v podobě, v jaké ji známe podnes.Že nová budova školy byla využita svědčí počty žáků. Tak například v roce 1886 chodilo do školy 116 žáků, z toho 68 z Lutopecen a 48 z Měrůtek. Pro srovnání, dnes do kroměřížských škol chodí z Lutopecen a Měrůtek 69 žáků. Velkým problémem té doby byla špatná docházka žáků na vyučování. Jak byl tento problém řešen, ukazuje část zápisu z jednání místní školní rady: „ 1.března 1885 byl projednáván výkaz zameškané návštěvy školní za měsíc únor. Vykázáno celkem 12 žáků nedbale školu navštěvujících a místní školní rada uvážívše, že rodičové žáků těchto vícekráte napomínáni by vše se nepolepšili, usnesla se vykázati je

slovutné c.k. okresní školní radě, aby tato s nimi dle zákona zakročiti ráčila. Za tou příčinou byli rodičové žáků těchto předvoláni a výmluvy jejich, proč dítky do školy neposílají znějí takto: •Němec Josef - nedostavil se, proto místní školní rada navrhuje trest vězení. •Kunčarová Anna - vymlouvá se, že děti její chodí. Trest vězení. •Poláček František - syn jeho slouží. Myslí prý, že ho má hospodář posílat do školy. Navrhuje se peněžitá pokuta. Takto podobně byli potrestáni rodiče všech 12 žáků. Výsledek však valný nebyl, protože zápisy místní školní rady z pozdějších let jsou stejné, jen jména se změnila. Společná školní docházka dětí z obou obcí jejich občany ještě více sblížila a tak všechny spolky byly společné. Je možné jmenovat Čtenářský spolek, Divadelní kroužek, Tělocvičná jednota Sokol a samožřejmě i Sbor dobrovolných hasičů. Ke skutečnému sloučení obou obcí došlo v roce 1960, kdy se zástupci Místních dobrovolných národních výborů z Lutopecen a Měrůtek dohodli na sloučení s názvem LUTOPECNY.